

Ecz. Sabih Tekin Çağlar (TEB Genel Sekreteri)

Işık Böcekleri, Günebakan ve Sema

Bazı akşamlarında açık havada oluşan ışık kaynakları etrafında kanatlı böceklerden oluşan bir kalabalık görürsünüz. İster kampta yakılan çoban ateşinin etrafında ister kamelyada yanan ampulün etrafında kimlerini rahatsız eden kimilerine ise keyifli dostluklar oluşturan böceklerle tanışsınız. Işık kaynağının varlığı süresince kimi sessizce, kimi bedeninizle boğuşarak arkadaşlık eder sizinle.

Döner dururlar ışık kaynağının etrafında, ama asıl amaçları ışığa yönelmektir.

Bazı yörelerimizde ayçiçeği, bazı yörelerimizde günebakan, bazı yörelerimizde de çok daha değişik isimlerle anılan bitki güneşe yönelir günün ilk ışıkları ile. Güneşin ışıkları ile fotosentez yapar, beslenir, yetişir, büyür ve gelişir. Gün ışığının yok olması ile beraber içine kapanır kendi dünyasına döner. Ta ki yeniden güneş ışığına kavuşana kadar.

Döner dururlar güneş ışığı ile kendi dünyası arasında, ama asıl amaçları ışığa yönelmektir.

Semazenler yaşadığımız dünya ile ilahi evren arasında döner dururlar. İlahi ışığı ararlar kimsenin gözleri kapalı olarak döndüklerini bilmeden. Bir elleri yukarı açılmış dolmasını beklemeden diğer elleri yukarıdan aldığına aşağıya aktarmak için aşağı yönlendirilmiştir. Bazen yavaş bazen hızlanarak döner dururlar.

Döner dururlar kendi eksenleri etrafında, ama asıl amaçları ışığa yönelmektir.

Bir de insanoğlu tiplmesi vardır dönmeye çok eğilimli olan ve sürekli dönen. Ne sıcak bir ışık, ne beslenmeleri için zorunlu bir enerji, ne de ilahi bir ışık vardır aradıkları. Onlar çıkar dünyasına döner dururlar. Onların kendi bireysel dünyaları yoktur. Onlar çıkar ve kişisel beklenti döngüsünde boğulmuşlardır. Kişisel becerileri, yetenekleri, başarıları değildir onları buldukları yere taşıyan. Gelebildikleri yere başkalarının omzunda yükselerek gelmişlerdir.

Dönerler, Utanmadan dönerler, Hesap yaparak dönerler, Yüzsüzce dönerler, Arsızca dönerler, Yapayca dönerler...

Dönerler... Sürekli dönerler. İlkelerinden dönerler, yazdıklarından dönerler, konuştuklarından dönerler, beraber yürüdüklerini yürüyü-

şün amacına, sürecine, ve içeriğine aldırmandan yarı yolda bırakarak dönerler.

Utanmazlar... Emek üretmeden gelirler o makamlara. Emeği bolca harcarlar ama harcadıkları emek başkalarının ürettiğidir ve başkalarının ürettiği emeği kendilerini bir yerlere taşımak için tüketmekten utanmazlar.

Hesap yaparlar... Döndükleri yerde bir nefes alıp dururlar. Nereye, nasıl ve kimlere kendilerini taşıttırarak gelebildiklerine bakarlar. Orada ne kadar süre, nasıl ve kimlere tutunarak durabileceklerine bakarlar. O andan itibaren geçici süreliğine de olsa ama kesin bir sadakatle bağlanırlar kendilerini taşıyanlara. Sürekli olarak kendilerini yeniden taşıtmak için hesap yaparlar.

Yüzsüzdürler... Yarı yolda bıraktıkları eski yol arkadaşlarına daha da bir hırsıyla öfkelenirler onlardan özür dileyebileceklerine. Kinlenirler onlara, bunca zamandır onlarla beraber yürüyüp buralara gelmeleri geciktiği için. Yıllardır ısrarlı oldukları yaklaşımları inkar edecek kadar yüzsüzdürler.

Arsızdırlar... Her şeye rağmen yüzlerinden tebessüm eksik olmaz. Yapay da olsa herkese gülücük dağıtmadan duramazlar ne olur ne olmaz diyerek. Nasıl olsa dönmeye alışmışlardır. Süreç içinde nimetler tükenince geriye dönme kapısı kapalı kalmamalıdır. Eski dostlara, yeni arkadaşlara mavi boncuk dağıtmakta ısrarlı olacak kadar arsızdırlar.

Yapaydırlar... Her şeye rağmen sırtırlar oturdukları yerlerde. Yakışmazlar o makamlara. Yeterli değildiler, çünkü hak ederek değil, dönerek gelmişlerdir. Onlar; gelişerek, doğruyu bularak, yargılayarak değişim ile değil hırsları uğruna dönerek gelmişlerdir oraya. Yaptıkları, yazdıkları, söylemleri, gülüşleri her şeyleri ile yapaydırlar.

Ne böceğin sıcağa, ne çiçeğin güneşe ne de insanın ışığa ulaşması gibi yaşamsal bir dönüş içinde değildiler. Buldukları yerden inşileri de dönerek çıkışları gibi ürkütücü olur. Aslında üzücüdür de. Zavallılığın hüznünde, yalnızlığın dayanılmaz kalabalığında boğulup giderler. Hani o tarihi ifade anlam bulduğu gibi geldikleri gibi giderler. Hem de arkalarında hiçbir iz bırakmadan. Başkalarına yazdırıp altına utanmadan imza attıkları yazıların mürekkebi bile kurumadan tarih bataklığına gömülerek unutulur giderler.